

ЛОГІСТИЧНИЙ ПІДХІД В УПРАВЛІННІ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ

*студент Коваленко Н.П.
(наук. керівник доц. Кислий В.М.)*

Трансформація української економіки висунула безліч проблем, в т.ч. і до традиційно сформованих підходів організації системи постачання на промислових підприємствах, що зумовлено такими особливостями ринку, як частота та непередбачуваність змін попиту, виникнення нових потреб та видів продукції. Ці особливості скорочують довжину життєвого циклу товарів і час реагування на зміни ринкового середовища, викликають високий ступінь ризику нереалізації товарів, а тому невиправдане накопичення запасів і зростання витрат. Рішення цих проблем вимагає нових підходів, зокрема, використання концепцій логістики, що може дозволити одержати додаткові конкурентні переваги на ринку.

Основне в концепції логістики – це формування нової філософії управління виробництвом, яка спонукає всі рівні та структури управління підприємства мислити та діяти системно у межах інтеграції логістичних можливостей і раціональної економії.

Переваги логістичної концепції над традиційною системою організації виробництва полягають в такому: забезпечення високого рівня виробничої інтеграції; забезпечення гнучкості виробництва; оптимізація матеріального потоку; забезпечення високої пропускної спроможності виробничої системи; формування виробництва орієнтованого на замовлення з боку клієнтів, тобто на попит.

Логістика постачання – це організація і управління процесом забезпечення підприємства необхідними матеріально-технічними ресурсами у визначений термін, відповідної якості і з мінімальними витратами та підготовкою їх до виробничого використання.

Основними задачами закупівельної діяльності підприємства в умовах впровадження концепції логістики є:

- 1) забезпечення безупинного, стабільного і ритмічного потоку товарів і надання послуг, необхідних для роботи підприємства;
- 2) забезпечення відповідності обсягу і структури закупівель матеріальних ресурсів обсягу в структурі споживчого попиту;
- 3) підтримка і підвищення якості товарів і наданих послуг;

- 4) пошук і розвиток відносин з компетентними постачальниками;
- 5) забезпечення необхідної ефективності комерційних угод із закупівлі матеріальних ресурсів;
- 6) досягнення гармонійних відносин між функціональними підрозділами підприємства.

Для досягнення даних задач необхідна розробка стратегії постачання на основі концепції логістики, яка б дозволяла проводити моніторинг потреб і аналіз закупівлі матеріальних ресурсів на ринку, з одного боку, а з іншого - проводити аналіз ефективності задіяних інструментів, впровадження окремих логістичних рішень, що впливатимуть на відповідні складові логістичних витрат. Стратегія розвитку постачання на основі концепції логістики повинна дозволити протягом всього технологічного ланцюга постачання досягти наскрізної рівності оптимальних єдностей (оптимальна партія замовлення = оптимальній партії поставки = оптимальній величині запасів = оптимальній партії виробництва =...). Тобто при виборі методу забезпечення підприємства необхідними матеріально-технічними ресурсами необхідно враховувати кінцевий результат діяльності підприємства, а не окремої його підсистеми. Можливо на певному етапі, в т.ч і в процесі постачання, можна понести більші затрати, але в цілому сукупні витрати виробництва при цьому зменшаться.

На сьогодні в розвинених країнах діяльність фахівців, які відповідають за логістику на підприємстві, фокусується в основному на створенні партнерських відносин у галузі аутсорсингу, тобто передачі визначених логістичних функцій і завдань у ведення сторонніх організацій. Тобто одним із альтернативних шляхів управління матеріально-технічним забезпеченням підприємства є укладення відповідного договору з фірмами, діяльність яких направлена на забезпечення необхідними матеріальними ресурсами підприємств. Це дозволяє швидко і з найменшими втратами реагувати на зміни навколишнього середовища.

Таким чином, логістична концепція управління матеріально-технічним забезпеченням є підходом для вирішення проблем діяльності підприємства, наслідками яких є створення і підтримка надлишкових запасів, зниження гнучкості і реактивності, неузгодженість у використанні економічного потенціалу підприємства.